

res integritet og deres kamp for ytringsfrihed og demokrati, men der er ikke – som jeg har fået det oplyst – andre på det niveau, som har haft brug for politibeskyttelse.

Kl. 14:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til kulturministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 131: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Opholdstilladelse til udlændinge efter fribyordningen).

Af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech).

(Fremsættelse 27.03.2008).

Kl. 14:44

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Forhandlingen er åbnet. Værsgo til Venstres ordfører, hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 14:44

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Nu har kulturministeren i forbindelse med det lovforslag, der lige er blevet behandlet, beskrevet værdier og kulturpolitiske indfaldsvinkler til det lovforslag, og det samme har ordførerne gjort. Det her lovforslag skal jo ses i sammenhæng med det lovforslag, der lige er blevet behandlet, og det skal skabe det retlige grundlag for, at der kan meddeles midlertidig opholdstilladelse her i landet til en udlænding, der virker som forfatter m.v., og som af en kommunalbestyrelse tilbydes opholdstilladelse i kommunen som led i kommunens medlemskab af en af Kulturministeriet godkendt international organisation eller netværk af fribyer, altså ICORN.

Udenlandske forfattere, der er udsat forfølgelse i deres hjemland på grund af deres litterære virksomhed, kan meddeles midlertidig op-

holdstilladelse her i landet, hvis – og det er allerede blevet nævnt i forbindelse med det tidligere lovforslag, men jeg skal gentage det – den enkelte forfatter er opført på ICORN's liste over forfulgte forfattere, og hvis forfatteren er inviteret her til landet af en kommunalbestyrelse som led i kommunens medlemskab af ICORN og kommunen således påtager sig at forsørge den pågældende og vedkommendes eventuelle familie.

Ud over det vil udlændingelovens almindelige regler om opholdstilladelse og indrejse være de samme som for andre. Der skal foretages den sædvanlige sikkerhedsmæssige vurdering af efterretningstjenesten samt foretages tjek i henhold til Schengenaftalen osv. Som jeg nævnte tidligere, er opholdstilladelsen tidsbegrænset for 2 år ad gangen, og når opholdstilladelsen så er udløbet, skal den pågældende udrejse af Danmark, men opholdstilladelsen kan forlænges, såfremt betingelserne herfor er opfyldt. Samtidig er det sådan, at en udlænding, som meddeles opholdstilladelse, fritages for krav om arbejdstilladelse, for så vidt angår udøvelsen af vedkommendes aktiviteter.

Alle de her ting gøres jo, som det også blev nævnt i forbindelse med det tidligere lovforslag, for at sikre ytringsfriheden og for at sikre, at forfattere har en mulighed for at få et fristed til at udøve deres virksomhed. Vi synes, at det er et meget sympatisk forslag og kan derfor godt støtte det.

Kl. 14:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der har foreløbig meldt sig en spørger. Værsgo, hr. Per Clausen.

Kl. 14:47

Per Clausen (EL):

Det er jo sådan, at man i det her forslag gør meget ud af at præcisere, at opholdet er midlertidigt, og at de omfattede har fælles træk med udlændinge, der kommer til landet som arbejdstagende eller studerende. Det kan der jo være forskellige opfattelser af, men det, jeg synes er bemærkelsesværdigt, er, at når man gør det klart, har man alligevel et krav om, at disse personer skal skrive under på en værdierklæring, hvilket mennesker, der kommer hertil for at arbejde eller studere midlertidigt, jo ikke skal.

Jeg vil godt spørge hr. Eyvind Vesselbo om, hvad baggrunden er for, at disse mennesker, altså forfattere, som tager til Danmark, fordi de bliver forfulgt, skal skrive under på sådan en værdierklæring i modsætning til mennesker, der

kommer herop for at studere eller for at tjene penge. Det har jeg måske lidt svært ved at forstå.

Kl. 14:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren for at svare.

Kl. 14:48

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg må sige, at jeg har meget svært ved at forstå, at det skulle være et problem at skrive under på nogle af de ting, der står her. Jeg mener, at hr. Per Clausen selv har skrevet under på grundloven, men det er måske også et problem i sig selv, det ved jeg ikke – men sådan opfatter jeg det ikke.

Det virker mærkeligt, at det skulle være et problem, at man beder nogen om at skrive under på en erklæring, der lyder: Jeg erklærer herved, at jeg anerkender de grundlæggende værdier i det danske samfund.

Et andet punkt, man skriver under på, lyder: Jeg vil på alle måder overholde den danske lovgivning og værne om de danske demokratiske principper.

Det tredje lyder – og det er jo fantastisk, at hr. Per Clausen mener, at det er et problem, men jeg ved ikke, om det har noget at gøre med, at han er medlem af Enhedslisten: Jeg respekterer det enkelte menneskes frihed og personlige integritet, kønnenes ligestilling og tros- og ytringsfriheden, som er grundlæggende i Danmark.

Jeg har svært ved at se, at det skulle være et problem, at man skal skrive under på sådan nogle ting, når man kommer her til landet og får beskyttelse og et fristed.

Kl. 14:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Per Clausen for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 14:49

Per Clausen (EL):

Nu må det være et stykke tid siden, hr. Eyvind Vesselbo har stiftet bekendtskab med grundloven, siden han mener, at det at skrive under på, at man vil overholde grundloven, svarer til at skrive under på sådan en erklæring her. Det er to helt vidt forskellige ting.

Nu sagde jeg jo ikke, at det var et problem at skrive under, men jeg spurgte, hvorfor det er sådan, at mennesker, der kommer hertil for at tjene penge eller for at studere, ikke skal skrive under på den her erklæring, men hvis man er en forfulgt forfatter, skal man. Og hvis man nu opfatter det meste af det her som forholdsvis banale erklæringer, i hvert fald i en dansk sammen-

hæng, kan man undre sig over, hvad grunden er til, at forfulgte forfattere skal skrive under på ting, som mennesker, der kun kommer for at tjene penge, ikke behøver at skrive under på.

Kl. 14:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 14:50

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg må igen sige, at jeg har meget svært ved at forstå, at hr. Per Clausen problematiserer det her. Ud over det, jeg læste op her, er der en fem-seks andre lignende sætninger, hvor man skriver under på, at man er imod terrorisme, at man går ind for ligestilling osv. Hvad er problemet med at skrive under på det her?

Jeg synes, at hr. Per Clausen skulle dele hr. Simon Emil Ammitzbølls glæde over det lovforslag, fordi vi både med dette og det forrige lovforslag netop gør en stor indsats for at sikre, at nogle forfattere får et fristed. I stedet står vi så her i Folketingssalen og problematiserer, at de skal skrive under på nogle af de ting, som de faktisk kæmper for. Det er jo en noget mærkværdig diskussion, må jeg nok have love at sige.

Kl. 14:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ja tak. Og det fik så den navngivne spørger på banen. Værsgo, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:51

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er fuldstændig korrekt. For jeg glæder mig sådan set over, at vi i dag kæmper ytringsfrihedens sag og i den sammenhæng får vedtaget nogle gode ting, men jeg synes bare, når nu ordføreren drog mig ind i diskussionen, at det er vigtigt at understrege, at Det Radikale Venstre til fulde deler Enhedslistens skepsis over for det her erklæringscirkus, som man er begyndt at indføre forskellige steder i den danske lovgivning for folk, som skal til at opholde sig her i landet.

Det er bare, sådan at der ikke er nogen misforståelser, når nu mit navn er blevet bragt ind i debatten.

Kl. 14:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 14:52

Eyvind Vesselbo (V):

Nu hørte jeg jo debatten om det forrige lovforslag, og hr. Simon Emil Ammitzbøll var jo jublende glad og roste regeringen for det her lovforslag. Skal jeg forstå det sådan, at hr. Simon Emil

Ammitzbøll har skiftet mening og nu ikke længere synes, det er et godt lovforslag, som giver en god mulighed for forfattere til at komme til Danmark?

Hr. Simon Emil Ammitzbøll har vel ligesom hr. Per Clausen skrevet under på, at han vil overholde grundloven, og det er vel nogle af de samme elementer, som når man skriver under på, at man vil overholde lovgivning og frihedsrettigheder osv. Er hr. Simon Emil Ammitzbøll også principielt imod, at han som folkevalgt herinde skal skrive under på, at han vil overholde grundloven?

Kl. 14:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren for anden og sidste korte bemærkning:

Kl. 14:53

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg er stadig – med ordførerens ord – jublende glad for, at det oprindelige radikale forslag om en fribyordning bliver gennemført i Folketinget i denne samling. Men ligesom med det andet forslag har vi måske nogle nuanceforskelle i, hvordan vi ville have gennemført det, hvis vi havde haft 90 mandater.

Derfor vil jeg gerne holde fast i min kritik af det her erklæringscirkus om, at man synes, at folk, der kommer til Danmark med bestemte formål, skal skrive under på erklæringer, mens folk, der kommer til Danmark med andre formål, ikke skal skrive under på erklæringer. Man kan sagtens sige fornuftige ting om nogle af ud-sagnene, og jeg vil sige: Skal folk skrive under på, at de vil overholde loven, er det fint nok med mig, men jeg synes måske, at det er lidt meget, at forfulgte forfattere samtidig også skal skrive under på, at de er parate til at vende tilbage til deres fødeland.

Kl. 14:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:54

Eyvind Vesselbo (V):

Med hensyn til det sidste er det jo en del af ordningen, at man får midlertidig opholdstilladelse, og jeg går ud fra, at hr. Simon Emil Ammitzbøll, når han stadig er jublende glad for, at forfattere får den her mulighed, kender præmisserne for det her, nemlig at det er en midlertidig opholdstilladelse, og at man derfor skal vende tilbage. Jeg har stadig væk svært ved at se, at det skulle være et problem, at man skriver under på, at man vil overholde de grundlæggende værdier i

det danske samfund, og at man skriver under på, at man respekterer kønnenes ligestilling, tros- og ytringsfrihed. Jamen, hvis man ikke skriver under på det her, betyder det så ikke umiddelbart, når man får stillet det som en mulighed, at man så siger: Jamen jeg respekterer ikke det her? Så skal man vel heller ikke have ret til at komme ind i det her land.

Kl. 14:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgere, så vi går videre i ordførerrækken. Værsgo til Socialdemokraternes ordfører, hr. Ole Hækkerup.

Kl. 14:55

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Det her forslag er jo, som det allerede er fremgået under hr. Eyvind Vesselbos tale, et forslag, der følger op på den allerede foreslåede fribyordning, altså at kommunerne skal have mulighed for at tilslutte sig internationale netværk af fristeder og f.eks. tilbyde en forfatter midlertidigt ophold. I den forbindelse skal det retlige grundlag jo også være på plads, og det vil sige, at det overhovedet er muligt for forfatteren at få en midlertidig opholdstilladelse. Vores forrige ordfører, hr. Flemming Møller Mortensen, har allerede meddelt, at vi er positive over for fribyordningen, og det følger selvfølgelig deraf, at vi også er positive over for det her forslag.

Det helt overordnede formål, nemlig at sørge for at bidrage til, at folk kan udøve ytringsfrihed, deler vi nemlig fuldstændig. Det dækkes jo, som det også fremgår af bemærkningerne, af indtil flere internationale konventioner. Endelig fremgår det af bemærkningerne, at der i landene omkring os er to, en eller syv – lidt afhængigt af land – der har opholdstilladelse som led i en fribyordning. Jeg tror, det er vigtigt at slå fast, at det her i praksis drejer sig om meget få mennesker.

Til gengæld er der mange kommuner, der er kommet på banen og har vist interesse for at blive friby, og det er utrolig positivt. Ordningen skal evalueres allerede i 2009, og når jeg tænker på den debat, der var under det forrige lovforslag, tror jeg, det er en god idé netop for at se på, hvem der er omfattet af ordningen, hvordan den finansieres osv. Endelig indeholder forslaget en værdierklæring – som jo også allerede har været lidt diskuteret – som eksempelvis en forfatter, der kommer til landet som led i fribyordningen, skal underskrive, en erklæring, som ligger helt i tråd med integrationserklæringen. Det synes vi

er helt rimeligt, da det jo ikke nytter noget, at vi tilslutter os det her initiativ for at fremme ytringsfriheden for så derefter at risikere at komme til at skabe rum for nogle, der vil bekæmpe den selv samme ytringsfrihed.

Kl. 14:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Det var ordføreren. Jeg ser ikke, at der er nogen, der ønsker korte bemærkninger, så vi går videre i ordførrækken. Det er Dansk Folkepartis ordfører, hr. Martin Henriksen. Værsgo.

Kl. 14:57

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Lovforslaget skaber det retlige grundlag for, at der kan gives midlertidig opholdstilladelse her i landet til udenlandske forfattere, hvis ytringsfrihed krænktes.

Retten til frit at give udtryk for sine holdninger og meddele sine tanker til andre er en forudsætning for et åbent demokrati og en forudsætning for en fornuftig kulturel og politisk samfundsudvikling. Det gælder i Danmark, og det gælder naturligvis også i resten af verden.

Ytringsfriheden er en fundamental frihedsrettighed beskyttet i den danske grundlov, og hvis alle lande havde de samme fine værdier indskrevet i deres lov, ville verden være et bedre sted at leve.

I en række stater er ytringsfriheden under pres. Forfattere, journalister og andre skribenter, der deltager i den offentlige debat og i deres lands kulturliv, oplever at blive udsat for trusler og censur på grund af deres litterære værker. De afskediges fra deres job og hindres i at udgive deres artikler og bøger. De udsættes for forfølgelse og må gå under jorden. I nogle tilfælde er konsekvenserne endnu mere alvorlige. Hvert år oplever verden således, at forfattere og journalister bliver dræbt, fordi de vælger at kritisere en regering eller at modsige magtfulde interessegrupper; f.eks. viser begivenhederne i forbindelse med offentliggørelsen af tegningerne af den såkaldte profet Muhammed i danske og europæiske aviser nødvendigheden af, at forfattere, journalister og skribenter kan udtrykke kritik af f.eks. regeringer og religiøse traditioner og regler uden at skulle frygte for deres liv og frihed.

Hvis et samfund skal udvikle sig, er det altafgørende at kæmpe for ytringsfriheden, for frihedsrettigheder generelt og for retten til at kritisere religion, herunder i høj grad islam. Hvis vi i Dansk Folkeparti kan medvirke til at sikre enkeltpersoner en base, hvorfra de kan kritisere re-

ligiøse mørkemænd og islamisme, kritisere diktaturer og sætte frihedsrettigheder på dagsordenen, medvirker vi gerne til det, så længe det sker på en afbalanceret måde.

I Europa er der således allerede etableret et internationalt netværk af fristeder eller fribyer, og med forslaget kan Danmark deltage i dette internationale samarbejde. Hvis vi kigger på de lande, som vi normalt sammenligner os med, og som har lignende ordninger, vil vi se, at der er tale om et yderst begrænset antal personer, der får tildelt midlertidig opholdstilladelse. I Sverige opholder der sig således to forfattere, i Tyskland også to forfattere og i England en forfatter, mens der i Norge er syv forfattere tilknyttet fribyordningen, men i Norge har man også en lempeligere ordning, end man får i Danmark og har i de øvrige lande.

De internationale erfaringer med ordningen viser altså, at der i de enkelte byer typisk kun er en enkelt forfatter, og at de enkelte lande højest har nogle få forfattere. Det er en balanceret ordning, som selvfølgelig er til at leve med.

Jeg vil også gerne understrege, at Dansk Folkeparti har den klare opfattelse, at vi her i Danmark bør gøre endnu mere for at værne om også danskernes ytringsfrihed, og derfor forventer Dansk Folkeparti, at regeringen vil komme med særlige initiativer, der f.eks. beskytter danske journalisters ret til at færdes på Nørrebro og rapportere fra Nørrebro. Vi ved jo, at politiet har indført skærpede retningslinjer, bl.a. for at beskytte journalister. Vi forventer, at regeringen ikke kun vil forsvare ytringsfriheden i udlandet over for særlig udvalgte udlændinge, men også gøre en ekstra indsats for danskere i Danmark.

Visse steder i landet er grundloven jo i realiteten sat ud af kraft, og hvis ikke regeringen og et flertal i Folketinget anerkender disse problemers eksistens, vil vi komme i den absurde situation, at danske journalister og andre snart vil skulle søge om at få andel i en fribyordning på linje med undertrykte forfattere fra andre lande. Integrationsministeren er jo kendt som en principfast dame, og derfor kan der ikke gå lang tid, før regeringen også kommer med et fornuftigt initiativ på det her område rettet mod danske journalisters ret til at udgive værker og til at skrive det, de har lyst til, og rapportere fra bl.a. Nørrebro. Det ser vi frem til i Dansk Folkeparti.

Men som sagt støtter Dansk Folkeparti forslaget; det er et vigtigt og godt signal at sende til omverdenen, at vi hertilands står fast, vi lader os ikke kue, vores folkestyre er ikke til diskus-

sion, og grundlæggende frihedsrettigheder bør gælde alle i verden. Lad os videreføre den konsekvente linje til samtlige relevante områder, så kan det ikke gå helt galt.

Som ordføreren på det lovforslag, vi behandlede tidligere, fru Karin Nødgaard, sagde, skal også jeg sige, at vi har visse betænkeligheder, bl.a. i forhold til økonomien, men det er noget, vi spørger ind til i udvalgsbehandlingen.

Kl. 15:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er foreløbig indtegnet to spørgsmål. Værsgo til hr. Per Clausen.

Kl. 15:01

Per Clausen (EL):

Man skal tage de glæder, man kan få, og derfor vil jeg være opmærksom på en enkelt ting, hr. Martin Henriksen sagde. Han gjorde meget ud af tegnere, og så vil jeg bare spørge, om hr. Martin Henriksen mener, at denne lov bør udvides, så den også omfatter tegnere. Ellers forstår jeg ikke al den her snak om Muhammedtegninger.

Det andet, jeg vil spørge hr. Martin Henriksen om, er, om han vil gennemgå den erklæring, som skribenterne skal skrive under på for at kunne tage ophold i Danmark, med henblik på at fjerne enhver formulering, der kunne reducere deres ytringsfrihed.

Jeg ved jo, at Dansk Folkeparti mener, at vores ytringsfrihed i Danmark på nogle områder begrænses af blasfemiparagraffer og racismeparagraffer osv., og det kan vel ikke være sådan, at hr. Martin Henriksen vil udsætte disse forfattere, der kæmper for ytringsfrihed, for at blive udsat for disse begrænsninger i måske overdreven form.

Kl. 15:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo for at svare.

Kl. 15:01

Martin Henriksen (DF):

Der er jo blevet svaret på en del af spørgsmålet i hvert fald. Satiretegninger er jo omfattet af det her, og sådan er det.

Vedrørende det at underskrive den her erklæring kan jeg ikke se, hvad der skulle være problemet i det. Hvis man bruger sin ytringsfrihed og er forfulgt på grund af de ytringer, man kommer med, er der jo ikke noget galt i at skrive under på en erklæring, hvor man giver udtryk for, at man støtter ytringsfriheden.

Kl. 15:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Per Clausen for anden og sidste bemærkning.

Kl. 15:02

Per Clausen (EL):

Jeg skal bare være helt sikker på, at hr. Martin Henriksen ikke mener, at der er noget problem for ytringsfriheden i Danmark på grund af blasfemiparagraffer og racismeparagraffer. Det må jo være det, hr. Martin Henriksen nu siger, for der er ingen problemer med at skrive under på det her. Det indbefatter, at Dansk Folkeparti siger, at man endelig skal skrive under på både blasfemiparagraffen og racismeparagraffen, for den begrænser ikke ytringsfriheden.

Jeg synes da, det var interessant, hvis vi kunne komme dertil i den danske debat, at det er Dansk Folkepartis holdning.

Kl. 15:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren for at svare.

Kl. 15:02

Martin Henriksen (DF):

Nu er det jo ikke nogen hemmelighed, i og med at Dansk Folkeparti går så meget op i ytringsfriheden – og jeg kvitterer for, at hr. Per Clausen ved tidligere lejligheder og ved tidligere spørgsmål i dag har opfanget det – at vi synes, at racismeparagraffen og blasfemiparagraffen bør afskaffes. Men vi synes så også i Dansk Folkeparti, at når det nu er gældende lov, skal man selvfølgelig overholde den. Jeg ved godt, at det er et synspunkt, der sådan er meget bombastisk set fra Enhedslistens synsvinkel, men vi mener, at det er meget rimeligt, at vi overholder gældende lov, og at folk, der kommer til landet, også overholder gældende lov.

Kl. 15:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Og så går vi til næste spørgsmål – hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:03

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg synes, at hr. Martin Henriksen viger uden om det, der bliver spurgt om. Altså, i forhold til den erklæring, der ligger – og vi synes ikke særlig godt om den – og når det nu handler om ytringsfrihed, hvordan kan det så være, at der skal lægges bestemte holdninger til grund for sådan en erklæring? Det argumenterer hr. Martin Henriksen jo ikke for. Prøv!

Kl. 15:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo at svare.

Kl. 15:04

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, at det er hr. Simon Emil Ammitzbøll, der har et problem, for hr. Simon Emil Ammitzbøll har jo flere gange i dag givet udtryk for, at ytringsfriheden er en rigtig god værdi, som han så ikke vil skrive under på er en rigtig god værdi. Det synes jeg at hr. Simon Emil Ammitzbøll skal forsøge at forklare de mennesker, som sikkert med en vis undren sidder og lytter til det her. Held og lykke med det!

Så vil jeg sige: Hvad er egentlig problemet? Hvis der kommer nogle mennesker til det her land, et lille antal mennesker ifølge det her lovforslag, hvad er så problemet i, at de – når de er blevet forfulgt, på grund af at de har brugt deres ytringsfrihed, og får en mulighed for at komme her til landet, hvis der er nogle kommuner, der byder sig til – skriver under på, at de vil overholde dansk lovgivning? Jeg kan ikke se, hvorfor det er et problem.

Kl. 15:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Så er det spørgeren for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 15:05

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er lige før, jeg bliver fristet over evne, må jeg sige, hvad det her angår: Man kunne jo nærmest ønske sig, at folketingsmedlemmer også skulle skrive under på det meste af den her erklæring, ud over at de skal skrive under på, at de vil overholde grundloven. Jeg synes i hvert fald, det ville være rigtig befriende, om Dansk Folkepartis folketingsgruppe skrev under på den pågældende erklæring. Vi skal overholde landets love. Der er da i hvert fald i Dansk Folkepartis folketingsgruppe et enkelt medlem, der har overtrådt en paragraf i straffeloven, som er skrevet direkte ind i den her erklæring. Der er også en række medlemmer af Dansk Folkeparti, der har overtrådt den samme paragraf.

Jeg synes, det er utroligt, at man laver den form for dobbeltstandarder i forhold til mennesker, som er forfulgt. Det her handler om ytringsfriheden, hvor den betyder noget, hvor mennesker har kæmpet imod statsmagten, og ikke bare om noget med, at man skal prøve at tale imod folk, som man ikke bryder sig om, på en hadefuld måde.

Kl. 15:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo at svare.

Kl. 15:06

Martin Henriksen (DF):

Det, der jo er så paradoksalt ved det her, når man lytter til den dialog og den debat, der har været i dag, og når man bl.a. lytter til Det Radikale Venstre, er, at det her er et initiativ, der er kommet fra det her flertal. Altså, hvis det her initiativ var og er så fremragende, som hr. Simon Emil Ammitzbøll siger, hvorfor kom man så ikke med det, da man sad med regeringsmagten? Det er jo det, der er sådan lidt mystisk.

Dengang gjorde man sig stor umage med at lukke en masse mennesker ind, som vi nu kan se ikke har bidraget særlig positivt til det danske samfund. Nu taler vi om at give mulighed for at lukke et meget, meget begrænset antal mennesker, som faktisk kæmper for ytringsfriheden og demokratiske rettigheder, ind. Så jeg forstår ikke rigtig, hvad problemet er, og vil bare sige, at vi i Dansk Folkeparti mener, at det er tilstrækkeligt, at folketingsmedlemmerne skriver under på, at de vil overholde grundloven. Det bør række.

Kl. 15:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Og der er ikke flere spørgsmål, så vi går videre i ordførerrækken. Så er det Socialistisk Folkepartis ordfører, fru Astrid Krag,

Kl. 15:07

(Ordfører)

Astrid Krag (SF):

Danske kommuner får med lovforslaget mulighed for at tilslutte sig internationale netværk af fribyer, der har til formål at give husly og arbejdsro til forfattere og skribenter m.fl., som på grund af krænkelse af ytringsfriheden i deres hjemlande er udsat for forfølgelse. Det hilser vi meget varmt velkommen i SF, selv om vi, som det fremgik af den foregående debat, gerne havde set, at lovforslaget også omfattede andre grupper af kunstnere som f.eks. musikere, komponister, malere, billedkunstnere, film- og teaterfolk og fotografer.

Derudover er vi også uenige, når regeringen eksplicit i bemærkningerne til lovforslaget slår fast, at der er tale om en ordning, der har mere tilfælles med ordningerne for udenlandske arbejdstagere og studerende end med den beskyttelse, vi yder asylansøgere.

Vi så meget hellere, at Danmark kiggede mod nord og den norske model, hvor alle, der godkendes under fribyordningen, får status af kvo-

teflygtninge med deraf følgende livsvarig opholdstilladelse, ret til familiesammenføring, fri bevægelighed i Schengen og norsk pas.

Den procedure, der anvendes i ICORN for at udvælge skribenter er jo netop parallel til den, som UNHCR-flygtninge skal igennem. Så jeg er derfor meget nysgerrig efter at høre ministeren om, hvad rationalet er for at mene, at der mere at tale om en arbejdsmarkedsaftale eller en aftale for studerende end en aftale om asyl og beskyttelse for folk, som er forfulgte. Handler bekymringen om, at antallet af folk, der får asyl, vil stige? Jamen så kan man også blikket rettet mod Norge tage det helt roligt: Fribyskribenterne trækkes nemlig fra Norges samlede antal kvoteflygtninge, og det er dermed en ordning, som er neutral i forhold til det antal kvoteflygtninge, vi ville skulle tage imod her i Danmark.

Så selv om vi i SF hilser forslaget velkommen, er der altså rum for væsentlige forbedringer, også i forhold til den her del, der handler om udlændingelovgivningen. Her tænker vi også på en række af de punkter, der påpeges i høringsvarene, og som er blevet berørt af tidligere talere, såsom sikkerheden for, at løsningen hjælper de mest forfulgte skribenter, når nu fribyerne frit kan vælge de mindst risikable skribenter og dermed de billigste, samt det, at opholdet gives med en eksplicit forventning om, at forfatteren returnerer til hjemlandet efter fribyopholdet, hvilket for nogle, måske for mange, vil være umuligt eller decideret farligt.

Endelig stilles der krav om, at den enkelte forfatter skal bidrage til værtskommunens kulturliv. Det ville være ønskeligt, hvis det var muligt for alle, men vi vil også bare fra SF's side slå fast, at det jo ikke altid vil være muligt, og at det derfor burde afhænge af en individuel vurdering fra forfatter til forfatter og ikke være det, der afgjorde, om man overhovedet kunne få tilladelsen til at opholde sig i en friby.

Så vi er positive over for forslaget, men vi kunne godt tænke os, at man kiggede på mulighederne for at gøre ordningerne bedre end den foreslåede. Især kunne vi godt tænke os at høre, om man fra ministerens side vil være med til at kigge mod Norge og lære af den norske model for fribyordningen.

Kl. 15:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der har ikke meldt sig nogen spørgere, så vi går videre i ordførerrækken. Det er Det Radikale Venstre, værsgo til hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Undskyld, jeg sprang over i rækken. Det må ordføreren for De Konservative undskylde. Fru Helle Sjelle.

Kl. 15:10

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Jeg mente dog ikke, at Det Radikale Venstre var blevet større end os endnu. Så er der i hvert fald nogle ting, der har undgået min opmærksomhed.

Det her forslag skal jo, som flere andre også har påpeget her i dag, være med til at skabe det retlige grundlag for de udenlandske forfulgte forfattere, og det synes vi naturligvis er en ganske god mulighed. Vi er glade for, at man også i Danmark kan være med til at give de forfattere husly, og det er selvfølgelig også derfor, vi støtter det forslag, der ligger her.

Kl. 15:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg har ikke set nogen markeringer for korte bemærkninger. Vi er så nået til Det Radikale Venstre. Værsgo til ordføreren, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:11

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Dette forslag er så at sige anden halvdel af forslaget om, at Danmark skal åbne op for fribyordningen. Vi er i Det Radikale Venstre lige så glade for fribyordningen nu, hvor vi behandler det her forslag, som vi var, da vi behandlede det andet forslag. Det giver en mulighed for at give ophold til nogle af de mennesker, og som allermest har brug for det, som virkelig har brug for at få beskyttelse her.

Når vi taler om forfattere, som er gået imod statsmagten i de lande, de lever i, eller hvor de kommer fra, er der jo tale om, at vi er inde ved kernen af, hvad ytringsfrihed er. Vi er inde at røre ved noget meget vigtigt, nemlig at ytringsfrihed jo er opfundet – er jeg lige ved at sige – for at borgerne kan gå imod dem, der sidder på magten. Derfor synes vi også, at denne ytringsfrihedsdiskussion, vi har i dag, har en noget større relevans end den ytringsfrihedsdiskussion, man nogle gange forfalder til her i landet.

Der er et par enkelte småskønhedspletter, set med radikale øjne, i forhold til det her forslag, som vi jo overordnet set er utrolig begejstrede for. Den ene er den såkaldte erklæring om anerkendelse af de grundlæggende værdier i det danske samfund. Det er ikke noget, jeg har tænkt mig at gøre et særligt nummer ud af ud

over ved at sige, at hvis det en dag skulle blive muligt, at vi igen indgår i et flertal, vil vi prøve at få ryddet op i alt det erklæringsuvæsen, som regeringen har indført rundt omkring – især for folk, som kommer til Danmark for at skulle få beskyttelse, i modsætning til studerende og den, hvad skal vi sige, rejsende overklasse, der kommer til landet for at varetage et job i en årrække. Så det vil vi gøre op med, hvis vi får mulighed for det.

En anden ting er også, at vi synes, det kunne være spændende, som SF også var inde på, at se på, om man med tiden kunne ændre den her ordening, sådan at forfatterne ikke er nødt til at forlade Danmark efter 2 år. Man kunne sånset godt sige, at de kunne blive i Danmark. Det synes vi ville være mere rimeligt. Der er jo tale om folk, der er forfulgt – i hvert fald har svært ved at udtrykke deres holdninger i de lande, de kommer fra – og derfor må det ligge i direkte forlængelse, at vi efter norsk eksempel kunne give dem mulighed for at opholde sig permanent her i landet.

Så er der lige en sidste ting. Her er vi nede i småtingsafdelingen, det indrømmer jeg, men jeg kan ikke lade være med at knytte en enkelt bemærkning til bemærkningerne. Der står nemlig, at det er den internationale organisation, som Kulturministeriet har godkendt, der skal have vurderet, at udlændingen har et virke som forfatter m.v. Der står endvidere:

»Det betyder, at vurderingen af, om en udlænding har et virke som forfatter m.v. foretages af den internationale organisation. Udlændingservice kan dog anmode Kunstrådets fagudvalg for litteratur under Kulturministeriet – eller andre af Kulturministeriet udpegede myndigheder, organisationer m.v. ...«.

Det er alt sammen meget fint. Der står så: »f.eks. Dansk PEN og Trykkefrihedsselskabet af 2004«. Dansk PEN virker jo umiddelbart åbenlyst og, så vidt jeg har, er deres formål lige præcis ramt på kornet. Med hensyn til Trykkefrihedsselskabet er det så ikke sådan en højreorienteret organisation af en eller anden art? Jeg har i hvert fald selv været til møde hos Trykkefrihedsselskabet, og det virker ikke på mig, som om hænderne er fulgt med i den offentlige debat, altså som om Trykkefrihedsselskabets fremmeste formål alene er ytringsfrihed. Det kan selvfølgelig godt være, det er mig, der tager fejl. Jeg synes, det er farligt at gå ind og nævne to eksempler, uden at man sådan har taget stilling til, om de har en særlig relevans i forhold til emnet.

Jeg kunne i hvert fald godt sætte spørgsmålstegn ved, om lige præcis Trykkefrihedsselskabet har nogen speciel relevans i forhold til det her.

Med de bemærkninger giver vi vores fulde og hele tilslutning til dette skridt i den rigtige retning. Men vi går videre, når vi får mulighed for det.

Kl. 15:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er en enkelt kort bemærkning. Værsgo, hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 15:15

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg er ikke særlig overrasket over en række af de ting, hr. Simon Emil Ammitzbøll har sagt i forbindelse med det her lovforslag, nemlig: Lad os åbne op, så alle og enhver kan komme her til landet, og lad dem få permanent opholdstilladelse med det samme. Det ligger jo i forlængelse af den radikale politik.

Det, der egentlig overraskede mig, var hr. Simon Emil Ammitzbølls forslag i forbindelse med det spørgsmål, han stillede. Han sagde: Ja, egentlig burde alle folketingsmedlemmer skrive under på den her erklæring. Der er det bare, at jeg ikke helt forstår det sidste punkt, hvor der står, at man, når man i forbindelse med sin midlertidige opholdstilladelse er færdig med sit ophold, skal rejse hjem igen, og der har jeg lidt svært ved at forstå, at folketingsmedlemmer skulle skrive under på det, for der er da ikke ret mange herinde, som har midlertidig opholdstilladelse. Og hvor skal de i øvrigt rejse hen?

Kl. 15:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 15:16

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Til det første, hr. Eyvind Vesselbo var inde på, vil jeg sige, at jeg ikke ved, om hr. Eyvind Vesselbo hørte SF's ordførers, fru Astrid Krag, ordførertale. Det lyder i hvert fald ikke sådan, for fru Astrid Krag gjorde meget tydeligt opmærksom på, at hvis forfatterne under en sådan ordening fik permanent opholdstilladelse, så ville man i lighed med den norske ordening kunne tage det fra kvoteflygtningene, og dermed ville der ikke være flere, der fik opholdstilladelse. Det tror jeg er ret klart, og det troede jeg egentlig var kommet frem i debatten.

I forhold til det andet vil jeg bare endnu en gang understrege, at det her erklæringscirkus ikke er opfundet af Det Radikale Venstre. Vi vil afskaffe de her erklæringer.

Den debat, hr. Eyvind Vesselbo henviser til, mellem hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti og mig handlede om det, jeg vil kalde dobbeltmoral fra Dansk Folkepartis side med hensyn til, hvad man beder andre om at underskrive i forhold til, hvad man selv synes at overholde.

Kl. 15:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken med Enhedslisten. Hr. Per Clausen.

Kl. 15:17

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at Enhedslisten også vil stemme for det her lovforslag ud fra den opfattelse, at det dog hjælper til, at nogle mennesker, der i dag bliver forfulgt, får mulighed for at tage ophold i Danmark og blive beskyttet mod forfølgelse. Det synes vi er vigtigt at holde fast i.

Vi synes også, det kan være fornuftigt at fokusere på forfattere og andre, der bruger deres ytringer, ikke fordi disse ytringer nødvendigvis i udgangspunktet er politiske, men fordi disse ytringer strider imod politiske, religiøse eller kulturelle fordomme i det samfund, de lever i, og at de pågældende personer derfor bliver udsat for forfølgelse. Ja, i nogle tilfælde, men det ville godt nok kræve, at vi åbnede op for, at det ikke kun var skribenter og udvalgte tegnere, der kunne komme med i denne ordening, men at det f.eks. også var musikere, for der er mennesker, der lever i et samfund, hvor det overhovedet at spille på et instrument betragtes som samfundsmotiverende, skadeligt og i strid med de religiøse dogmer.

Men selv om loven så ikke omfatter andet og mere end skribenter, forfattere, så vil Enhedslisten naturligvis støtte det. Vi synes sådan set også, at den idé, der har været fremme om, at man skulle bruge den norske model, kunne være acceptabel, men vi er nu ikke særlig indstillet på, at det så skulle foregå på den måde, at det blev taget af andelen af kvoteflygtninge, ud fra det klare synspunkt at der jo ikke er nogen tvivl om, at det her er en meget sådan selektiv ordening, hvor nogle former for forfølgelse prioriteres højere end andre former for forfølgelse, og hvor nogle måder at reagere på forfølgelse på prioriteres højere end andre måder at reagere på forfølgelse på. Der findes jo masser af mennesker, der kæmper for kvindernes ligestilling, for men-

neskerettigheder og for demokrati, som ikke er forfattere, og som det ville være mindst lige så relevant for os at åbne vores grænser for, så de kunne få adgang til at tage ophold her i Danmark og blive beskyttet mod forfølgelse.

Jeg må indrømme, at jeg ikke forstår hr. Eyvind Vesselbos betragtninger om, at der var nogle, der ville åbne for alle. I hvert fald har det da indtil nu, så vidt jeg har forstået, været en præmis for denne diskussion, at dem, det handler om, skulle nogle, der er udsat for forfølgelse.

Så har vi snakket lidt om den her erklæring. Det blev jo lidt muntert, da hr. Simon Emil Ammitzbøll nævnte, at Trykkefrihedsselskabet var et af de organer, der muligvis skulle ind og vurdere, om disse forfattere var rigtige forfattere. Personlig må jeg sige, at når jeg læser erklæringen, er jeg ret overbevist om, at adskillige af Trykkefrihedsselskabets medlemmer vil have uendelig svært ved at skrive under på ganske mange af formuleringerne, medmindre de indtager samme standpunkt som jeg, nemlig at det er forholdsvis banale, indeholdstomme erklæring.

Det er bare for sige, at det, man måske også skal være en lille smule opmærksom på her – og det synes jeg sådan set også fremgik af socialdemokraternes ordførertale – er, at vi godt vil have forfattere ind, som bliver forfulgt, og hvis ytringsfrihed bliver undertrykt, men vi vil også være helt sikre på, at det er forfattere af vores egen slags. De skal være ligesom os selv, de skal anerkende de danske værdier. Altså, et eller andet sted kan man godt stille sig selv det spørgsmål: Hvis man i årevis i Iran har været forfulgt af det iranske præstestyre, fordi man skriver ting, som handler om menneskerettigheder og demokrati, er det så af afgørende betydning for, om man kan få ophold i Danmark som forfulgt forfatter, at man i et og alt kan skrive under på de danske værdier? Jeg synes, det burde være nok, at man overholdt den danske lovgivning og i øvrigt opførte sig som et anstændigt menneske.

Så derfor er vi altså imod det her erklærings-cirkus. Vi vil stemme for lovforslaget, men vil også være lidt opmærksomme på det ene element, som hr. Simon Emil Ammitzbøll var opmærksom på, nemlig at man har en international organisation, der godkender, at folk er forfattere, men hvis Integrationsministeriet så kommer i tvivl om, hvorvidt disse mennesker er rigtige forfattere, så spørger man PEN, Kunstrådet og Trykkefrihedsselskabet. Jeg håber da, at det

er nok, at et af disse organer siger, man er forfatter, så vi ikke har Trykkefrihedsselskabet som sådan nogle, der har varet med hensyn til, hvem der kan blive lukket ind i dette land under den her ordning, for så tror jeg i grunden, vi er ilde stedt.

Kl. 15:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger til ordføreren, og jeg ser heller ikke, at der flere ordførere i salen, så vi går til integrationsministeren.

Kl. 15:22

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg skal sige tak for en meget bred tilslutning, ligesom der var til det forrige forslag fra kulturministeren. Man kan sige, at dette forslag mere ligesom er den fuldbyrdende myndighed ud fra det forslag, som er fremsat af kulturministeren. Der er naturligvis også på baggrund af hørings svarene blevet rejst ønsker om en mere vidtgående ordning. Til det kan jeg sige, og det fremgår jo af lovforslaget, at det er der ikke lagt op til.

Selv om det står i bemærkningerne, skal jeg advare imod glosen forfulgte, og at man altså bruger den i for høj grad og overfortolker udtrykket. Der er jo netop ikke tale om asyl her, og derfor har enhver sammenblanding og tale om kvoteflygtninge heller ikke sammenhæng med det her. Der er netop tale om, at man efter et meget luftigt kriterium af helt særlige grunde, og når man er en helt særlig gruppe, kan få opholdstilladelse.

Der har så været rejst spørgsmål om erklæringen, og det, som hr. Simon Emil Ammitzbøll er bange for – er jeg sikker på – er det, som hr. Søren Krarup med så godt et ord og så god en bog har skrevet om i bogen med titlen »Demokratisme«. Derfor kan jeg også sige, at jeg selv har været inde i den her erklæring, for jeg forstår godt de betænkeligheder, som både hr. Per Clausen og hr. Simon Emil Ammitzbøll kommer med, for vi kan jo ikke kræve af vores borgere, at de skal elske loven, eller at de skal elske demokratiet, og havde der været tale om asylansøgere er det også min opfattelse, at så kunne vi ikke har forlangt sådan en erklæring her. For det er tilladt i Danmark at være imod demokratiet.

Men her er der altså netop tale om et ganske specifikt, særlig luftigt og vidtgående opholdsgrundlag i forhold til dem, vi ellers har, når det drejer sig om flygtninge og familiesammenførin-

ger osv. Det er rimelig luftigt. Det ligger jo i sagens natur, at forfattere er nogle, der bruger ordet som våben, og det kan man jo lige så godt sige ærligt her: Der er tale om en politisk aftale, og der er tale om, at man altså ikke lige her lukker nogen ind, som vil bruge ordet til at nedbryde det danske samfund. Sådan hænger det sammen, men jeg har altså også selv prøvet at kigge den erklæring igennem for at være sikker på, at der altså ikke er nogen tvang til at være demokrat, og der er slet ikke nogen tale om, at man skal elske demokratiet, men man skal altså respektere og undergive sig demokratiet, når man kommer med det her særlig vidtgående opholdsgrundlag. Det er grunden til, at jeg godt kan forsvare det og mener, at det er rigtigt, at vi lige lader den forfatter tænke sig om, om det er det rigtige land, han vil tage til, og at vi ikke ligefrem lukker femte kolonne ind, som jo ikke er individuelt forfulgt efter udlændingelovens flygtningebegreb.

Kl. 15:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Der er en enkelt spørger: Fru Astrid Krag.

Kl. 15:25

Astrid Krag (SF):

Jeg vil bare spørge ministeren, om hun så kan oplyse mig om, hvordan skribenterne udvælges, hvis jeg har taget fejl i min forståelse af, at man netop i ICORN bruger den samme procedure for udvælgelse af skribenter, som man bruger i UNHCR i forbindelse med vurdering af kvoteflygtninge. Har jeg fået det forkerte indtryk, eller hvad? Kan ministeren opklare det?

Kl. 15:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren til at svare.

Kl. 15:26

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Fru Astrid Krag er meget velkommen til at prøve at spørge mere specifikt, så vi kan få en prioriteret rækkefølge af, hvad der er tale om. Men UNHCR bruger jo heller ikke det samme flygtningebegreb som det, man bruger i den danske lovgivning. Det, jeg bare siger, er, at den danske lovgivning jo har et meget snævert flygtningebegreb, som følger af flygtningekonventionen og de andre konventioner – torturkonventionen osv. UNHCR går ofte langt bredere i definitionen.

Så stil et spørgsmål, for så kan vi lige få det på det rene, for den der sammenligning med flygt-

ninge og kvoteflygtninge generer mig noget, for det er altså ikke det, der er tale om. Hvis der kommer forfattere, som er individuelt forfulgt på grund af de faktorer, som er nævnt i flygtningereglerne i den danske udlændingelov, skal de naturligvis have asyl.

Kl. 15:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for anden og sidste bemærkning.

Kl. 15:27

Astrid Krag (SF):

Det vil jeg meget gerne spørge ind til, for jeg er meget interesseret i at se, hvad der kan være så anderledes i Norge i forhold til i Danmark, når man kan have den model, man har i Norge, og vi angiveligt ikke kan have den i Danmark. Så det vil jeg bestemt spørge ind til.

Men jeg vil også gerne høre, om ministeren kan udfolde lidt mere om, hvad rationalet er bag at mene, at der mere er tale om noget, der minder om arbejdsmarkedsaftaler, altså den måde, vi modtager studerende her i Danmark på, end den måde, vi modtager folk, der er på flugt fra forfølgelse?

Kl. 15:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 15:27

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen det kan man jo næsten læse ud af formuleringen i udlændingeloven, altså i den lovtæst, der nu er fremsat: Der er ikke tale om forfulgte. Der er tale om, at der er nogle kommuner, der træder ind og skal afholde udgifterne for de pågældende. Det kan selvfølgelig altid være en smagssag at afgøre, hvad det mest ligner. Men det er altså vigtigt for mig at få sagt, at det her ikke er et opholdsgrundlag, som har noget som helst med flygtningestatus at gøre, for de individuelt forfulgte, der opfylder konventionen og bestemmelserne i udlændingeloven, skal selvfølgelig have asyl efter den bestemmelse. Så sådan, som vi har tænkt os det, kommer det nærmere til at omfatte de grupper, som er nævnt i bemærkningerne, og som fru Astrid Krag også er inde på.

Kl. 15:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Der har meldt sig endnu en spørger. Værsgo til hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:28

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Ja, om ikke en spørger, så i hvert fald for en kort bemærkning. Jeg vil sådan set bare kvittere for det, integrationsministeren sagde om erklæringen om anerkendelse af de grundlæggende værdier i det danske samfund. Jeg prøver netop også at understrege, at det jo ikke er afgørende for Det Radikale Venstre, så vi ikke kan være med i forslaget, at det er der. Vi synes bare i udgangspunktet, at det er en dårlig idé med sådanne erklæringer og især faktisk med den argumentation, som også ministeren lagde for dagen, om, at der kunne være nogle problemer i, at man ligesom – i hvert fald ved andre former for ophold – tvinger bestemte synspunkter ned i hovedet på folk. Så er det sådan lidt en blanding mellem, at man skal overholde loven og også anerkende, at et aktivt engagement i det danske samfund er en forudsætning for demokratiet.

Det kan godt være, det bare er mig, der er så ultrademokratisk, at jeg synes, at det nærmest er en selvfølgelighed at skrive under på. Jeg siger bare: Vi vil gerne fjerne den form for erklæringer, hvis vi får magt, som vi har agt. Men vi stemmer selvfølgelig for forslaget, og jeg kvitterer for ministerens bemærkning.

Kl. 15:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 15:29

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen det havde jeg egentlig også regnet med at hr. Simon Emil Ammitzbøll ville gøre.

Jeg vil bare sige, at det jo er klart, at for hr. Simon Emil Ammitzbøll er erklæringen en selvfølge, og vi skal være glade for, at vi lever i sådan et land, hvor erklæringen er en selvfølge. Men det kan vi jo netop ikke være sikre på at den er for de mennesker, der kommer her. De er naturligvis flygtet fra diktaturer, men dermed er det jo ikke sikkert, at de tager det her som en selvfølge. Meningen er, at de lige skal besinde sig og vide, hvad det er for et land, de er kommet til, så de har muligheden for at sige: Det her er ikke noget for os.

Det mener jeg et land har ret til; vi har ret til at stille nogle betingelser for at give opholdstilladelse, og som jeg sagde før, vil jeg ikke lægge navn til en erklæring, hvis det drejer sig om asylsøgere, for så er det en helt anden sag.

Kl. 15:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Og så går vi videre til næste spørger, hr. Ole Hækkerup.

Kl. 15:30

Ole Hækkerup (S):

Det var formuleringerne om erklæringen, der bragte mig på banen. Jeg skal høre, om ministeren er enig med mig i det synspunkt, at erklæringen jo har værdi på den måde, at den her ordning er etableret netop af hensyn til ytringsfriheden osv., og at vi så selvfølgelig er nødt til på forskellig vis at sikre os, at vi ikke skaber rum for nogen, som så i øvrigt har et meget, meget kritisk syn på ytringsfriheden.

Kl. 15:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsøgt at svare.

Kl. 15:31

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Ikke helt. Altså, at man skaber rum for nogen, der er kritiske over for ytringsfriheden, kan vel nok gå an, selv om det selvfølgelig vil være lidt mærkeligt, hvis man får opholdstilladelse efter en bestemmelse, som netop er til for ytringsfrihedens skyld. Men det, som klart skal undgås, er jo, at forfatteren, som altså ikke lever af at anvende sværdet, men af at anvende ordet, skal bruge ordet til at foranstalte oprør i Danmark.

Derfor kan man sige, at man har foretaget en eller anden form for smagsvurdering; det er så en del af den politiske aftale, og jeg mener, det er rigtigt, at når opholdsgrundlaget er så luftigt, som det er – og dermed mener jeg vidtgående – at så kan vi også stille nogle betingelser for, hvem det er, vi vil have. Der er ingen grund til at lukke oprørere ind, som vi skal til at udvise med det samme som forbrydere.

Kl. 15:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er ikke flere spørgsmål til ministeren, så tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 132:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Rekruttering af udenlandsk arbejdskraft m.v.).

Af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech).

(Fremsættelse 27.03.2008).

Kl. 15:32

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Forhandlingen er åbnet. Vi går i gang med ordførertalerne. Fru Karen Ellemann.

Kl. 15:32

(Ordfører)

Karen Ellemann (V):

Det lovforslag, vi nu skal behandle, har til formål at gennemføre de nødvendige ændringer i udlændingeloven, så vi letter adgangen til Danmark for den kvalificerede udenlandske arbejdskraft.

Det er naturligvis utrolig glædeligt, at så mange udlændinge allerede på nuværende tidspunkt er kommet hertil for at afhjælpe vores akutte mangel på arbejdskraft. Adgangen til det danske arbejdsmarked skal naturligvis kobles til vurderingen af mangelen på arbejdskraft og udviklingen på arbejdsmarkedet. Ændringer i konjunkturerne og ledighedsniveauet vil således have direkte betydning for, om der åbnes op for yderligere arbejdskraft fra udlandet, eller om mulighederne for at rekruttere udenlandsk arbejdskraft skal indskrænkes.

Regeringens jobplan, som støttes af Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Ny Alliance, målretter den indsats, som er nødvendig for at forbedre rekrutteringsgrundlaget helt generelt, og i dette tilfælde altså også helt konkret den højt kvalificerede udenlandske arbejdskraft. I lovforslaget er der tale om en udvidelse af positivlisten, nedsættelse af beløbsgrænsen, indførelse af en ny udvidet greencardordning, muligheden for koncernopholdstilladelser og bedre mulighed for jobskifte.

I Venstre er vi glade for, at der er flertal for at arbejde seriøst og konkret på at skaffe mere arbejdskraft til Danmark. Alle kender vi til arbejdsmarkedets meldinger om manglende hoveder og hænder, og derfor er det her naturligvis et lovforslag, som vi støtter fuldt ud. Det er vigtigt, at vi letter på både regelgrundlag og proces i forbindelse med rekruttering af udenlandsk ar-